

Jens Harder Seljestad fortalte i brev til Rolf Kjær 31.01. 1963:

"Min farmor Johanne Kristoffersdatter (Kiær) fra Lekangen i Tranøy var bekjent viden om for sin velgjørenhet for fiskerne som "tok fast" i "Henrikstøa". Det var jo ikke noe hus på båtene dengang, og der var ofte båt i båt av ottringer som lå værfast der i uker eller dager. De kjente "Kalsøyværingene" som de sa dengang, som kom i de åpne båtene, og ikke kom lengere for storm og snøfokk, pleiet alltid å si; "Vi må komme oss til ho Johanna i Finnsnes, og få husly der, for stormen og snøfokket." Men det var ikke bare fiskerne som fann heim der. I Finnlands nødsår kom det ungdommer til han Henrik og ho Johanna i Finnsnes og søkte heim der. De tok seg av alle, og alle fikk heim og tilhold der. Mat og stell fikk de også, og mange ble der til de ble gift og fikk egen heim. Den som jeg har snakket med om dette er foruten min mor, men også ho "Anna fra Finnland" – kallet "kvæn-Anna", Finnsnes, som også var kommet til han Henrik og ho Johanna, og fikk være der til hun selv kunde finne arbeid og greie sig med sproket. Hun ble så gift med skredder-Johannes fra Sverige, og bodde her på Finnsnes til sin død i 20-årene. Kven-Anna lærte ikke å snakke skikkelig norsk, men når jeg kom på besøk til henne, ble hun glad som et barn, og hun visste ikke hvad godt hun skulde gjøre for mig. Hun fortalte om tiden da hun måtte forlate sit land, sulten og klelaus, og fikk hus klede og mat hos ho Johanna og han Henrik på Finnsnes.

Mor fortalte mig at der ble baket flatbrød i 8 dager og der stod 6 bakere ved bordet samtidig og baket flatbrød. Vi har her på gården bakstebordet hans Henrik og Johanna. Det var et veldig bord, og så tungt at det bare så vidt 2 mann - en i hver ende – greiet å få det opp på to tønner eller bukker når det skulde bakes flatbrød. Vi fikk en snekker til å ta av det endel, så det ble lettere å handsamme, men forøvrig er det som tidligere. Vi har også kjøkkenbenken deres - den skal være over 200 år gammel, og Tromsø museum har vært to tre gange og vilde ha det inn til museet. Men intil videre har vi nu ennu beholdt disse ting. Her er også andre ting av deres innbo, som farfar gav hit etterat han var blitt alene."

OCR-Lenvik Museum 2010.

Kåre Rauø